Sants i barris veïns
4.000 exemplars
distribució gratuïta
mensual
Gener 2013
BarriSants.org

la Burxa

periòdic de comunicació popular

núm. 169

LA BURXA COMENÇA UNA NOVA ETAPA

LA BURXA entra a la recta final del procés de refundació. L'edició impresa s'atura dos mesos per sortir amb nova maqueta, nous continguts i una versió digital que permetrà seguir l'actualitat del barri. Ara més que mai ens importa la teva opinió, així que no dubtis a fer-nos arribar els teus suggeriments per repensar una BURXA de més qualitat i adaptada a les realitats del barri. **Pàgina 2**

S'activa la Plataforma en suport a Can Vies

Davant l'amenaça de desallotjament del CSA Can Vies, s'ha reactivat la Plataforma d'entitats i persones que donen suport a la pemanència del centre social al barri. Després de l'èxit de l'anterior etapa de la plataforma i la victòria judicial del 2009, es va presentar la nova edició el 15 de desembre a Can Batlló. Can Vies afronta també l'amenaça de precinte, per part del districte, quan es fan activitats, una estratègia per ofegar els projectes i la vida del CSA. **PÀGINA 3**

Tancades en defensa de la sanitat

Una acampada de vuit dies a l'entrada de l'Hospital Clínic, del 12 al 19 de desembre, organitzada per les assemblees de barri de les zones afectades, han volgut denunciar l'amenaça de la privatització de l'hospital.

També han fet paleses les irregularitats en les comptes en la gestió de l'hospital, i les retallades que es visibilitzen amb la cancel·lació de cirurgies i la reducció d'un 10% dels llits del Clínic, fet que implica el col·lapse de les urgències.

Pàgina 4

Vuit dies d'acampada per protestar contra les retallades en la sanitat. **MIQUEL COSTA**

Sergi Fernández

Parlem amb el copropietari de dos establiments de la plaça Osca sobre els motius que han portat els locals de la plaça a retirar provisionalment les terrasses. **Pàgina 12**

Opinió

Reflexions, ideologies i receptes

PÀGINA 2

Mengem idees i de vegades les devorem. Al nostre voltant tenim receptes fetes a mida de setinat o brillant, d'avui o d'abans, però al cap i a la fi qui les ha de cuinar som nosaltres, amb les nostres mans.

Potser no ens sortirà com teníem previst però d'aquesta manera seurem a taula plegats, amb un plat per cap.

Cultura

Presentació del fons feminista, LGTBI i queer

PÀGINA 10

Un grup de veïnes va presentar el 14 de desembre a la teteria Melea un fons de referència pel que fa a continguts relacionats amb els feminismes, les sexualitats, els moviments LGTBI i la teoria queer.

L'objectiu és difondre coneixement i producció teòrica al voltant d'aquestes temàtiques, afavorint la reflexió i la transformació social.

Arreu

Repressió a l'ordre del dia

PÀGINA 11

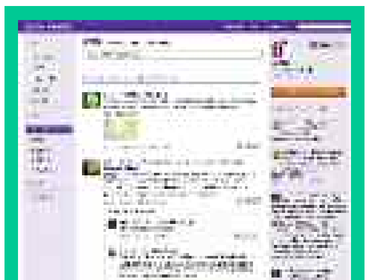
Les protestes socials creixen i la repressió també, a la vegada que es sofistiquen el sistemes de control. Actualment hi ha més de cent persones a l'espera de judici per la penúltima vaga general, una vintena per l'acció contra l'acció al Parlament, diverses persones mutilades a causa de les pilotes de goma i una persona empresonada a Madrid per la darrera vaga general del 14N, a més de molts altres encausats.

Hadijatou, J'Accuse

PÀGINES CENTRALS

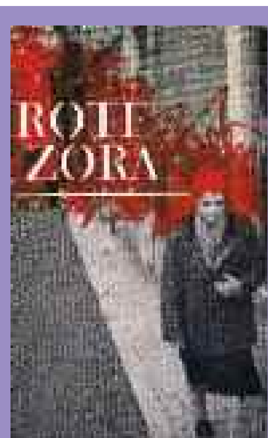
Esclava sexual des de petita, la Hadijatou ha aconseguit que la Comunitat Econòmica dels Estats Africans Occidentals condemni l'Estat de Níger per no complir amb les seves obligacions com a defensor seu davant una pràctica il·legal, l'esclavitud.

SomSants

PÀGINES CENTRALS

SomSants és una xarxa social pel barri de Sants. Una eina web de comunicació oberta, creada amb programari lliure i gestionada des de molt a prop, per nosaltres, per tu.

Rote Zora

PÀGINES CENTRALS

El grup armat alemany Rote Zora va practicar vint anys d'acció directa en suport a les lluites feministes. Un llibre que crida per recuperar la radicalitat de les nostres accions i crítiques, fent camí cap a l'alliberament social.

Opinions

Editorial

Participa en la refundació de La Burxa

Com ja us anunciaven a l'anterior número, La Burxa entra a la recta final del procés de refundació iniciat ja fa més d'un any. Publiquem aquest número amb la consciència històrica que per primer cop en gairebé 15 anys, La Burxa ha de parar dos mesos les rotatives.

No es tracta d'un propòsit d'any nou, sinó que sorgeix del compromís per millorar la qualitat de la comunicació que neix dels moviments socials del barri. L'únic propòsit que ens regeix des del primer dia: anar fent més gran el forat per enterrar el sistema capitalista, ara que cada cop hi ha més gent que excava al mateix temps que construeix.

Per això us demanem la vostra opinió, perquè mentre estiguem en rotllana repensant La Burxa, ens agradaria saber què n'espereu d'ella, tan de la versió escrita com de la digital. Ens podeu fer arribar els vostres propòsits i suggeriments a través de correu electrònic laburxa@gmail.com, o per les xarxes socials Facebook, Twitter i Som-Sants.

Si coneixeu eines que ens puguin facilitar la nostra tasca com a mitjà de comunicació o teniu ganes d'entrar en el projecte però encara no heu fet el pas, no us talleu, endavant!

Entre les nostres prioritats està trobar una persona que pugui dissenyar la nova maqueta de La Burxa amb el programa InDesign. També n'hi ha d'altres, com definir el tipus de continguts que hi haurà en l'edició digital i l'escrita, ja que el nostre objectiu no és fer un retalla i enganxa, i creiem que cada eina té un públic i finalitat específica. També hem de redefinir les seccions, continuar formant-nos periodísticament per oferir informació de qualitat i enfortir-nos organitzativament per integrar tots els canvis que anem introduint.

A partir del mes de febrer ja estarà activa la nostra web, l'anirem nodrint d'allò que passi als nostres carrers i ens agradaria que s'acabi convertint en l'agenda de referència de les activitats de Sants. La presència a Internet, ja sigui a través de la web, però també de les xarxes socials, creiem que fomentarà encara més la participació ciutadana en el projecte, en un barri on per sort no escasseja.

Si tot rutlla sobre el que tenim previst, la nova Burxa complirà 15 anys presumint de maqueta i continguts, d'aquesta manera podrem celebrar durant l'abril d'aquesta primavera un projecte que arriba carregat d'història i lluita a la seva adolescència, no només perquè en fa 15, sinó perquè encara li quedaran molts més anys per complir.

Ens continuem llegint a partir del mes vinent, ens tornem a palpar a l'abril.

Opinió

L'esquerra ploranera

Marc Rude

«La majoria no busca la llibertat, només vol bons amos». És la premisa que es pot deduir de la longeva tradició socialdemòcrata, que enarbora la bandera de la llastimeta per tal d'aconseguir el que anomena "conquestes socials", res més que concessions caritatives d'un estat omnipotent. Ingenus, els esquerranosos descafeïnats fan pujar al poder a campions de les llàgrimes de cocodril com Barack Obama o José Luis Rodríguez Zapatero; sens dubte, és la misericòrdia cínica la qualitat més important d'un príncep dels figaflors.

El govern natural de la societat ploranera és l'Estat del benestar. Aquest model polític és (era) una elevació de la figura del pare a la màxima potència. De petits, Papa Estat ens fotia un clatellot si contestàvem malament, però ens ajudava a fer els deures i ens curava quan teníem pupa; de més grans ens deia que no fuméssim, però ens pagava la uni i ens mantenia quan ens quedàvem a l'atur.

En canvi, amb els sàtrapes de nova fornada, anomenats neoliberals —tot i que no són ni nous, ni liberals—, l'estat prèn una forma nova: el pare és substituït pel patró. Les prerrogatives de l'estat-patró es poden reduir a tres. En primer lloc, l'espoli d'un suculent percentatge de les miserables engrunes que aconseguim esgarrapar del sistema productiu, les quals són destinades a sufragar els costums versallescos de les oligarquies política, econòmica, militar, clerical, feudal i burocràtica. Després trobem el manteniment de l'administració d'Injustícia, que s'encarrega de donar cobertura legal als abusos dels rics i d'empresonar els pobres. I finalment, no podia faltar el clàssic garrot, extraccions oculars gratuïtes incloses.

Pagar els qui ens peguen és un dels pilars de l'estat des de temps ancestrals; paradoxalment, aquest no és ara posseïdor sinó esclau del Monopoly de la violència legitimada. Cras error, el seu, de no tenir present que per ensinistrar una bestiola —així ens veu Ell—calen dos elements: el càstig i la recompensa. Si les bufetades no es compensen amb llaminadures, el *tinglado* sencer fa aigües per tot arreu.

Us parlo a vosaltres, l'oposició al règim imperant. No cometem l'error de conformar-nos amb tèbies consignes que semblen proclamar «que torni en Montilla!», atrapades sota les dinàmiques del curt terminisme i el qui no plora, no mama. Lamentar-se no és lluitar: menys Plató i més Kropotkin, més Nietzsche i menys Cristo reciclat. Per començar, espolsem-nos aquest complex de derrota que arrosseguem des de la Guerra Civil. L'obediència és un residu a incinerar. Estem amb els qui alcen el bastó contra el poder i les qui defensen casa seva contra l'assalt dels bandits de vestit i corbata. Cal canviar el vocabulari del prou, de l'aturem, pel llenguatge del podem, ocuparem, decidirem. La criatura ploranera arriba a l'adolescència i aviat serà adulta. Llavors, li arribarà l'hora d'emancipar-se.

El menú del dia

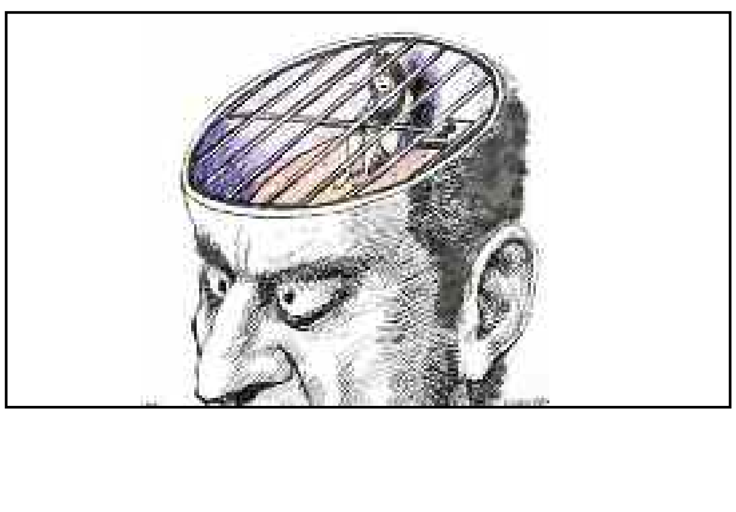
Víctor Obregón

De primer plat tenen nacionalisme espanyol o nacionalisme català. De segon, es pot escollir entre: keynesianisme, neoliberalisme i "-isme" i "istes". I les postres... Gairebé sempre, quan arriba a les postres ja està tan tip que només prova un parell de cullerades del plat d'una altra persona. I això que les postres, sobretot si són ben dolces, és el que més li agrada. Jo ja n'estic fart dels menús, per això sovint menjo a casa, i si vull un plat més elaborat busco alguna recepta i poso en pràctica el mètode de prova i assaig per preparar-me l'àpat més exquisit. Si dino o sopo fora vull menjar-me les postres, i que siguin dolces.

Les ideologies polítiques o econòmiques, com les receptes, tenen un ingredient principal. Aquest ha de ser sempre la satisfacció dels comensals però sense caure en dogmatismes. Hem de provar, assaborir i alimentar-nos. Sobretot alimentar-nos. Va bé tenir moltes receptes a mà, de fet quantes més en tinguem millor, però sobretot hem de cuinar, hem de collir, ja hem llaurat prou. Ara mateix el terreny és fèrtil. Encara no importa tant la recepta, primer hem de sembrar i ja sabem què i com hem de sembrar.

Els debats estèrils no ens portaran enlloc. Crec que el més eficient és posar-nos objectius comuns i a partir d'aquí construir. Sabem que l'economia és un mitjà, no la finalitat, i que les bases del futur les volem arrelar en una moral fèrtil, una moral de justícia social, una moral compartida, no imposada ni extreta de la sòlida roca. La nostra moral ha de ser la via i la finalitat. Aquesta no serà per contentar els Déus ni a la tribu, serà producte de la reflexió pausada i de l'experiència que allò que ens envolta, ens transforma, i a la inversa. Més enllà de tota ideologia, de tota acció, de tota reacció, hem de trobar les postres, la finalitat. En aquests temps que vivim, s'han oblidat molts llibres de receptes però la situació és propícia per rebuscar a les golfes i desempolsar-los, per remenar dins nostre, fer una pausa, experimentar i escriure la nostra recepta. La memòria dels nostres àpats no només ha d'endolcir el present, ha de servir com ha experiència reviscuda a cada cullerada. Més enllà de paraules, de les paraules, les meves, les teves, les dels llibres, a vegades un sopar de pocs ingredients pot resultar una excel·lent trobada, una revetlla que precedeix la diada on plegades seguirem llaurant, cuinant i menjant.

No sé si estem vivint les últimes grans sacsejades, el que si està clar és que és una oportunitat per a que siguem més a taula. L'escletxa oberta en la doctrina de les rutines també és una nova via, aire nou que ens ajudarà a pair els excessos d'alguns i que revifarà amb més força quan només llaurem, cuinem i mengem totes plegades.

Cartes

CUP Sants-Montjuïc

Amadeus

El dijous 20 de desembre, al Centre Social de Sants, es va celebrar una assemblea veïnal amb al voltant d'un centenar de veïns. Fins aquí no sembla res de nou, però si que ho és i molt. El fet és que per primera vegada des del 15 de juny de 1977, primeres eleccions del post Franquisme, un partit polític, la CUP, invita al veïnat i no veïnat a assistir a una trobada absolutament oberta a tothom per a fer una valoració de la campanya electoral i dissenyar la política a portar a terme al Parlament.

L'ordre del dia va ser: valoració de la campanya i els resultats; activitat parlamentària: estratègia i canvis organitzatius per dur el carrer al Parlament, i l'activitat del la CUP de Sants-Montjuïc.

La xerrada va ser molt interessant i encara més la participació que hi va haver amb preguntes i diversos plantejaments. Però el més interessant, m'atreveixo a dir jo, va ser conèixer la dinàmica política revulsiva que ens porta aquesta nova organització. Algú és pot imaginar qualsevol partit amb representació parlamentària fent aquesta valoració a porta oberta? Amb els diputats cobrant 1.600, perquè la resta del sou queda al partit, i que no poden ni tenir altres càrrecs polítics, retribuïts o no, ni presentar-se a una segona legislatura, no!, oi que no? Doncs això és el que ens ha promès la CUP, i esperem que ho compleixi.

Envia'ns el teu escrit a laburxa@barrisants.org o a Can Vies (Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Sants

Retorna amb força la Plataforma en suport al CSA Can Vies

La plataforma en suport a Can Vies ja torna a caminar. Creada l'any 2006 per recollir i aglutinar adhesions d'entitats i persones a títol individual en suport de la permanència del Centre Social Autogestionat (CSA) al barri, davant l'amenaça de desallotjament que requeia sobre l'espai, per una segona demanda interposada per la propietat de l'edifici Transports Metropolitans de Barcelona.

Albert Ricart
Sants

L'amenaça de precintar l'espai ha generat una àmplia resposta de rebuig. **VÍCTOR OBREGÓN**

La primera etapa de la Plataforma en suport al CSA va ser un èxit pel nombre de col·lectius i persones que s'hi van adherir, com per les moltes activitats que es van dur a terme. Per "l'èxit" de l'organització de la plataforma i per la "victòria" judicial l'any 2009 es van deixar de fer activitats des d'aquest espai.

REINICIAR LA PLATAFORMA

La plataforma es reactiva davant l'actual situació legal que està travessant Can Vies, sota amenaça de ser desallotjat després que al setembre la secció quarta de l'Audiència Provincial de Barcelona revoqués la sentència del jutjat de primera instància 6 de la ciutat, que va sentenciar que el centre social no es podia desallotjar per la via del desnonament en precari. A dia d'avui, l'Audiència Provincial ha admès a tràmit el recurs de TMB a la sentència, i considera vàlids els raonaments de Transports Metropolitans de Barcelona, ordenant el desallotjament del CSA sense posar-hi data, advertint que si no succeeix de manera voluntària, es farà mitjançant una ordre judicial.

PRESENTACIÓ EN PÚBLIC

Per això, el passat 15 de desembre, la Plataforma en suport a Can Vies es presentava públicament amb una jornada a Can Batlló amb diverses activitats tant per la canalla, com per als més grans.

El tret de sortida de la jornada el va donar a dos quarts d'onze un esmorzar i una ruta en bicicleta per l'okupació al barri de Sants que va acabar a la plaça on es trobava el mític centre social l'Hamsa. En aquesta bicicletada hi van participar una trentena de persones, i es va passar pels espais més emblemàtics de l'okupació al barri. Mentrestant, a Can Batlló, en col·laboració amb la Marea Groga, es van realitzar diverses activitats per als nens i nenes del barri, com curses de sacs, un mural pintat amb les mans on s'hi podia llegir "Totes Som Can Vies". També petits i grans van poder gaudir de trucs de màgia i d'altres activitats lúdiques.

Per als més grans al mateix espai s'hi va muntar una mostra del material de diferents distribuïdores de col·lectius del barri.

A les dotze s'hi va fer la roda de premsa amb la presència de Josep Garganté, portaveu de la secció de la COS d'autobusos, fet que fa palpable les bones relacions i la complicitat entre els treballadors de metro i autobús i els membres de Can Vies. Un cop finalitzada la roda de premsa, va ser el moment de fer el vermut, per començar a obrir la gana per al dinar popular que s'oferia. Després del dinar sobre les tres de la tarda es va fer la sobretaula amb diferents activitats com l'escala birres o el Quinto.

L'acte emplaçava a tots els assistents a la manifestació a plaça Universitat com a denúncia dels 20 anys sense Pedro Álvarez, dues dècades des de l'assassinat a mans d'un policia encara lliure.

Arribant el vespre, a partir de les vuit aproximadament, es van dur a terme diversos espectacles de cultura popular a càrrec dels diables de Sants i la colla bastonera de Sants, en una demostració que les entitats motor de la cultura popular al nostre barri tampoc volen la desaparició de Can Vies.

A partir de les deu de la nit van començar les activitats musicals per als més grans amb diferents punxa discos.

La participació general en la jornada solidària amb Can Vies va ser molt elevada, fet que prova l'ampli suport veïnal i l'arrelament del centre social al barri.

ALTRES ACTIVITATS I ACCIONS

Paral·lelament a la revifada i reactivació de la plataforma, des del CSA s'han dut a terme diverese accions per portar el conflicte entre el Can Vies i TMB al carrer, per donar a conèixer la situació d'amenaça que viu es viu i traçar complicitats amb altres lluites arreu.

Des de la mateixa web de Can Vies s'ha engegat un "concurs agitatiu", demanant que s'assenyali als veritables culpables de la situació del centre social, és a dir, TMB, l'ajuntament i CiU. De forma anònima les persones o col·lectius solidaris amb el projecte poden mostrar el seu suport d'una forma enginyosa enviant les fotografies de les activitats i accions que facin. Aquestes es veuran un cop rebudes a la web canvies.org. El concurs, a hores d'ara, està tenint una gran participació.

Però la solidaritat no és unidireccional. Des de Can Vies, amb la voluntat de mantenir i crear xarxes de solidaritat amb lluites afins, el passat 19 de desembre, van fer públic un comunicat en suport als dos sindicalistes de TMB, Josep Garganté i Saturnino Mercader, a les portes d'un judici interposat per TMB. Fent palès el seu suport fent acte de presència a la concentració en rebuig a aquest judici.

Un altre gest de solidaritat ha estat adherir-se al manifest de suport al company castellà Alfon, reclòs des del 17 de novembre a Soto del Real quan es dirigia a participar a la vaga general del 14N.

Precintar per ofegar alternatives

Des del passat 16 de novembre, el districte de Sants-Montjuïc amenaça el CSA amb precintar el local si es realitzen les activitats musicals previstes per fer a la nit.

Albert Ricart
Sants

De de la primera aplicació de la mesura al novembre, es va donar una resposta en forma de marxa de torxes pel barri santsenc en mostra de rebuig i denúncia d'aquestes pràctiques de pressió del districte a Can Vies.

Un altre fet que resulta sospitós, va ser la presència de membres de la Guàrdia Urbana a Can Batlló el dia 23 de novembre mentre es realitzava l'activitat que havia estat programada pel dia 16 a Can Vies, en què es va haver de canviar l'emplaçament i dia per l'amenaça de precintar el CSA.

Però els conflictes amb l'administració continuen, i el 21 de desembre, amb ocasió de la celebració de la Gala del fi del món, el CSA va tornar a rebre una amenaça de precinte si es feia l'activitat prevista. Veient la impossibilitat de realitzar l'activitat amb normalitat, els membres de Can Vies van decidir respondre amb un sopar popular al carrer i passis de vídeo amb pantalla gegant al mig de plaça de Sants.

L'amenaça del precinte o multes per fer activitats en segons quins espais de cultura alternativa, no és exclusivitat del CSA Can Vies. Una mostra d'això són els casos com el de La Teixidora l'any 2011, el CSO La Torratxa de Vic el 2012, o al casal popular de joves de Lleida aquest mateix any. Aquesta estratègia sembla perseguir dos objectius clars. D'una banda, la més clara, ofegar econòmicament i impedir fer la normal activitat als espais dissidents. I en el cas dels centres socials autogestionats, que l'ofegament comporti o bé el desallotjament, o l'abandó a llarg termini, per la falta de vida en aquests espais.

Sants

A PEU DE CARRER

Feliç solidaritat!

Elba Mansilla

Des que vam anar al bosc a cercar el tió de Nadal, fins al tortell de Reis, hem recorregut en companyia unes festes que molts i moltes aprofitem per fer comunitat i omplir-les de contingut solidari. Perquè a més de canalons, torrons i altres excessos, el nostre barri s'omple d'activitats autogestionàries, que reinventen la tradició i l'empelten de solidaritat.

El tret de sortida el dóna el Caga Tió del Casal Independentista. Un espectacle d'animació infantil que recupera aquesta tradició genuïna, en què els nens i nenes se'n van a casa amb un grapat de llaminadures ecològiques i sense additius.

També la Quina per l'autogestió de Can Batlló busca recuperar la tradició del Quinto. O les campanades a Sant Medir, dels pocs llocs de la ciutat en què encara es poden fer els raïms a peu de campanar. Des d'on anar a la festa de Cap d'Any del Casal Independentista, que enguany s'ha desplaçat de Cotxeres a Can Batlló.

No oblidarem de les iniciatives adreçades a no deixar cap infant sense il·lusió. Primer, amb la recollida de joguines organitzada per la Federació Associacions Entitats i Comissions Hostafrancs. Segon, la 26a edició del Pau sense treva, l'alternativa local al Festival de la Infància. Un esdeveniment gratuit i popular, lliure de multinacionals i de policia. I finalment, la 42a edició de la Cavalcada de Reis que organitza l'Associació Cultural Vallespir.

Ara només ens queda la rifa solidària amb els vaguistes represaliats del barri el proper 12 de gener a Can Vies.

Tancades als hospitals en defensa de la sanitat

Les assemblees de barri de Sants i de l'Esquerra de l'Eixample van acampar a l'Hospital Clínic de Barcelona front la reducció de llits i les amenaces d'una possible privatització del centre.

Bernat Costa
Esquerra de l'Eixample

Al entrar a l'Hospital Clínic de Barcelona es notava a l'ambient la protesta. Tendes de campanya i desenes de pancartes et rebien a l'entrada. Tisores en pins a les bates blanques, cartells i lones amb eslògans per tot l'hospital.

L'acampada del Clínic va durar vuit dies, del 12 al 19 de desembre, organitzada per les assemblees de barri de les zones afectades per les retallades. Són usuàries que s'han mobilitzat per salvar el Clínic de l'amenaça de la privatització.

Isabel, membre del 15M de l'Esquerra de l'Eixample, comentava que «allò important de l'acampada és el procés. Es va iniciar amb el contacte entre treballadores i veïnes. En una assemblea es va decidir anar a l'hospital per aclarir el procés de privatització i protestar contra les retallades».

IRREGULARITATS EN LES COMPTES DEL CLÍNIC

La Sindicatura de Comptes de la Generalitat ha fet públic en els últims mesos un informe sobre la gestió de l'Hospital Clínic, amb dades del 2009, època en que dirigia el Clínic la exconsellera de sanitat Marina Geli, del PSC. En aquest informe es relaten diverses irregularitats en les comptes de l'hospital. Des de l'acampada del Clínic s'ha realitzat una anàlisi del document en el seu blog.

Els periodistes de *Cafè amb Llet*, la revista local de Girona, també han denunciat aquestes irregularitats i han estat condemnats per publicar un informe on es destapen diversos casos de corrupció en la gestió de la sanitat catalana. També hi ha hagut xerrades sobre la privatització de l'aigua i assemblees d'altres col·lectius, que s'han realitzat a la recepció de l'hospital, com a mostra de recolzament a l'acampada.

Usuaris i treballadors van sumar en les protestes. MIQUEL COSTA

Segons Sergi Hurtado, membre del comitè d'empresa, les retallades del Clínic es fan visibles fàcilment en la cancel·lació de cirurgies a la tarda, i la reducció d'un 10% dels llits de l'hospital: d'uns 700 llits s'ha passat a 640 actualment. Aquest fet, segons la seva opinió, implica el «col·lapse» de les urgències: «no hi ha trasvassament de gent entre observació i plantes perquè no hi ha llits». Sergi Hurtado comenta que oficialment els treballadors només han rebut mostres d'interès per part de la direcció «a no estar afectats per la gestió pública», és a dir, gestió privada de diner públic. Des del comitè no saben res més ni disposen de dades sobre les dates de la possible privatització.

A diferència d'hospitals com Sant Pau o la Vall d'Hebrón, al Clínic no hi ha hagut una predisposició del comitè d'empresa de sumar-se a l'assemblea. Segons Sergi Hurtado, «es comparteixen els objectius, però difereixen les formes». Encara que el comitè no s'hagi sumat a l'acampada, treballadors del Clínic sí que ho han fet de forma individual, creant sinèrgies entre el col·lectius d'usuaris i treballadors.

El dia 19, després d'estar vuit dies tancats i de fer un cercavila fins l'ambulatori del carrer Manso (que pertany al Clínic), les acampades van decidir desmuntar les tendes i seguir amb altres formes de protesta.

Les televisions dels districtes en perill

Les retallades de BTV fan perillar les televisions dels districtes.

Gemma Parera
Sants

A Barcelona, des de fa 30 anys, hi ha una televisió per districte, entre elles la de Sants-Montjuïc. L'any 1991, les 10 televisions van iniciar les emissions regulars amb una programació centrada en l'entreteniment i la informació. Els treballadors no cobraven i tot es feia des del voluntariat.

Les 10 televisions de districte i l'ajuntament van crear conjuntament Barcelona Televisió l'any 1994, l'origen de BTV, a què pertanyen les televisions dels districtes. Però no va ser fins al 1997, que l'ajuntament va assignar un pressupost per professionalitzar l'activitat de les 10 televisions. Es va disposar de material tècnic i es va començar a pagar als treballadors.

Segons afirmen en el blog Reporters dels Districtes: «l'objectiu continua sent el mateix: trepitjar els 80 barris de la ciutat, convertir-nos en la veu dels veïns i oferir una informació professional i de qualitat. Més de dues dècades apostant per la televisió local i la informació de proximitat, una tasca que ara la direcció de BTV posa en perill si s'aplica la retallada del 50% en el pressupost dels districtes. Una tisorada desproporcionada si tenim en compte que representem un 3,5% del pressupost de la cadena.

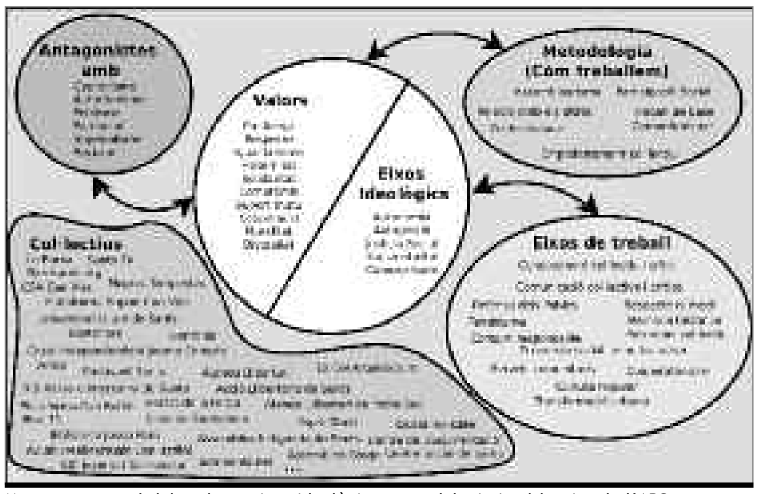
Des del 2010, la tasca de les 10 televisions de districte es vehicula a través de l'Infobarris, un programa informatiu diari que manté l'esperit inicial: explicar l'actualitat dels districtes.

Si la retallada del 50% es fa realitat al febrer, tot aquest patrimoni barceloní desapareixerà».

Refundació de l'Assamblea de Barri de Sants

El passat 1 de desembre va tenir lloc, al Bloc 11 de Can Batlló, la jornada de refundació de l'Assemblea de Barri de Sants (ABS). Des del 2011, molts col·lectius han aparegut al barri i l'ABS tenia la necessitat de formalitzar què és, quins col·lectius la conformen, així com els objectius en comú que poden tenir.

Montse Puig
Sants

Mapa conceptual dels valors, eixos ideològics, metodologia i col·lectius de l'ABS.

D'aquesta manera, es van presentar els més de 25 col·lectius i espais que van participar de la jornada, d'entre els quals es van detallar els projectes de SomSants.net que és una xarxa social web específica de Sants; la Plataforma de Can Batlló amb el conjunt dels projectes en xarxa que volen fer; Can Vies que està en processos judicials i que han encetat la campanya #SomCanVies; La Burxa, el diari que teniu a les mans, que aviat el podreu seguir també per internet; el Col·lectiu de Suport a les Repressaliades per la vaga del 29 de març; el Comitè de Vaga que és obert i que treballa de cara a la propera vaga general i, finalment, la Lleialtat Santsenca que presentàren el projecte al barri. També es va parlar de la Festa Major Alternativa, dels més de 18 anys de trajectòria i autogestió al barri.

Entre totes, es va acordar els conceptes que més defineixen l'ABS. Conceptes extrets d'unes enquestes realitzades als diferents col·lectius i que es van fer servir per debatre en petits grups, i saber quines són les afinitats bàsiques de totes i en quins termes s'ha de debatre per acabar-se de definir, conceptes com l'antiestatisme, l'apartidisme, l'autodeterminació o independència política i institucional.

A la infografia es poden veure els resultats d'un dels grups, amb les aportacions dels altres, així com el nom dels col·lectius que van participar de la jornada.

ORGANITZACIÓ DE L'ASSEMBLEA

Després d'un dinar boníssim realitzat pel col·lectiu del rocòdrom de Can Batlló, es va debatre de quina forma s'organitzaria l'assemblea a partir d'ara. D'aquesta manera, l'Assemblea de Barri de Sants es reunirà mensualment per seguir el que es decideixi en cada assemblea trimestral, realitzant una d'anual per valorar el curs i les extraordinàries que calguin si passa quelcom urgent al barri.

Es treballarà per comissions pel que fa a infraestructures, la Festa Major Alternativa, en el Comitè de Vaga, en la Xarxa de cooperatives de consum o per a fer campanyes temàtiques com construir un barri cooperatiu a Can Batlló, defensar el CSA Can Vies, fer una xarxa-punt de suport mutu, entre d'altres que poden sorgir.

Com es veu, l'Assemblea de Barri de Sants vol començar l'any amb més força que mai, obrint-se a tothom que hi vulgui participar per desenvolupar un nou model social i polític des d'on autogestionar en tots els àmbits les nostres vides.

Si voleu seguir l'ABS, veniu a la propera assemblea que es celebrarà el diumenge 13 de gener a les 17h a Can Vies.

Noves protestes davant el CIE de Zona Franca

Unes 250 persones es van concentrar el 16 de desembre a les portes del CIE de la Zona Franca.

Marc Rude
Zona Franca

Es manifestava així, de nou, el rebuig social que genera l'existència d'aquest tipus de centres, on les persones migrants són empresonades sense haver comès cap delicte. València i Madrid també es van fer ressò d'una protesta organitzada a nivell estatal per la Campanya pel Tancament dels CIE.

Els esdeveniments van seguir a la celebració de les Jornades de Reflexió i Acció contra els CIE, impulsades pel Grup de Recerca i Acció sobre Fronteres i Control (GRAFIC).

Van ser necessaris mitja dotzena d'autobusos de les línies 37 i 109 per transportar les activistes fins a un dels punts més recòndits de la geografia barcelonina, el carrer E, lloc ideal per amagar de la mirada ciutadana un espai que opera més enllà de la llei. Equipada amb torxes i pancartes, la multitud corejava les consignes «Tancarem els centres d'internament» i «Cap persona és il·legal».

UN RECORD PER LES DUES ÚLTIMES VÍCTIMES DELS CIE

Durant l'acció es va fer un record per Idrissa i Samba, les dues últimes persones que han deixat la vida als CIE a l'Estat espanyol. «Un any després, denunciem que no només no s'han aclarit les circumstàncies de les seves morts, sinó que el funcionament dels CIE continua sent opac i fomenta la vulneració de drets».

Pablo Sáinz, de la xarxa de suport madrilenya Ferrocarril Clandestino, explica el cas de la congolesa Samba Martine, que va morir al CIE d'Aluche per complicacions derivades del VIH, el 19 de desembre de 2011. Tot i haver demanat repetidament assistència mèdica, no va ser traslladada a l'hospital fins cinc hores abans de la seva defunció. Sáinz explica que l'estat sabia que Samba estava malalta, ja que li havien fet una anàlisi de sang al seu pas pel centre de Melilla.

INSTITUCIONS DISCRIMINATÒRIES, ON ES VULNEREN ELS DRETS HUMANS

Un avantprojecte de reforma de la legislació entorn els CIE, presentat pel govern espanyol a l'abril, vindria a cobrir certs requisits que exigeix la Llei d'estrangeria de 2009. Fins ara, els centres s'havien regit per un reglament quan, per llei, han d'estar sota els dictats d'un decret-llei.

Cristina Fernández, de l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans, no ho veu clar: «La legalitat dels CIE no impedeix que continuïn sent institucions discriminatòries, injustes i on es vulneren els Drets Humans». De fet, el nou marc legal podria suposar un «retrocés». Tot i que no se'n coneixen els detalls, es preveu una privatització de serveis. Se sotmetria les persones recluses al control d'agents de seguretat privada que podrien, a més, dur armes de foc.

Si l'avantprojecte s'aprova, es reduiran també les hores de visita i es dificultarà l'entrada a les ONG, reivindicació que a Madrid i València havia estat conquerida després d'una sentència judicial. Mentrestant, l'estada màxima de les internes al centre continua fixada en 60 dies. Una novetat seria el canvi de nom dels espais, que passarien a anomenar-se Centres d'Estada Controlada d'Estrangers (CECE).

El 31 de desembre, en el marc de la Marxa contra les Presons, es va tornar al CIE de Zona Franca amb la mateixa reivindicació: el tancament dels CIE.

Parèntesi

CINE

Hadijatou, J'Accuse

EULÀLIA GOMÀ
ROSA CORNET

Eulàlia Gomà i Rosa Cornet són les directores que s'han convertit en portaveus de la història de Hadijatou Mani, una dona nascuda ara fa 28 anys a Níger.

Filla d'esclaus, la Hadijatou va ser venuda als 12 anys per l'equivalent a 320€. Durant el primer any feia tasques domèstiques i treballava al camp, però des dels 13 anys també era una esclava sexual. Durant els 9 anys que va durar la seva condició d'esclava, va tenir tres fills dels seu amo, dels quals n'han sobreviscut dos, que avui en dia encara viuen amb el seu pare. Després d'una llarga lluita i amb l'ajuda de l'ONG Timidria (una branca local d'Anti-Slavery International), el 27 d'octubre de 2008 l'ECOWAS (Comunitat Econòmica dels Estats Africans Occidentals), va condemnar l'estat de Níger per no haver complert amb les seves obligacions, com a defensor d'una ciutadana (la Hadijatou), en front d'una pràctica il·legal, l'esclavitud. Així l'Estat va ser obligat a recompensar-la amb 19.000 dòlars pels prejudicis causats. Actualment, la Hadijatou segueix lluitant per recuperar els dos fills que encara viuen amb l'antic amo, sentència que arribarà aviat (s'espera per principis d'aquest 2013).

L'Eulàlia i la Rosa al 2008 van conèixer aquesta història i al 2009 van viatjar fins a Níger per conèixer-la i gravar aquest documental. Des d'aleshores, mantenen el contacte amb la Hadijatou: ara volen tornar a Níger per gravar la sentència on s'espera que la Hadijatou recuperi els seus fills, i posar així punt i final a *Hadijatou, J'Accuse*. Perquè el documental coproduït per Picnic i Compacto sigui realitat, s'ha engegat una campanya de *crowd-funding* per finançar aquesta darrera part del rodatge. Tota la informació la trobareu a www.hadijatou.org.

Vinyet Farrés

LLIBRE

Rote Zora

AUTOR I EDICIÓ ANÒNIMA. 2012

Cada cor és una bomba de rellotgeria. Un manifest, una declaració d'intencions; a les pàgines d'aquest llibre sentim la ràbia i el combat. Fent una anàlisi de les lluites antipatriarcals i per l'alliberament de la dona i de gènere des d'una perspectiva global de la lluita de classes, ens traslladem als debats i accions duts a terme pel grup Rote Zora, des de 1977 fins al 1996, vint anys d'acció directa en suport a les lluites feministes; és la historia de l'enfrontament contra l'estat demòcrata, patriarcal, imperialista, capitalista i racista, un enfrontament on els responsables de les injustícies legitimades per l'estat tenen rostre i viuen a la nostra ciutat: advocats, policies, metges, jutges o empresaris.

Rote Zora neix a finals dels 70 a l'Alemanya Occidental en un context europeu de resistència al capitalisme, en un moment on la lluita es trobava en un punt d'agudització tal en què sorgeiren grups armats arreu del territori, allà on el conflicte és evident, es feia necessari cercar formes de combatre el capitalisme que qüestionessin l'ús exclusiu de la violència per part de l'estat.

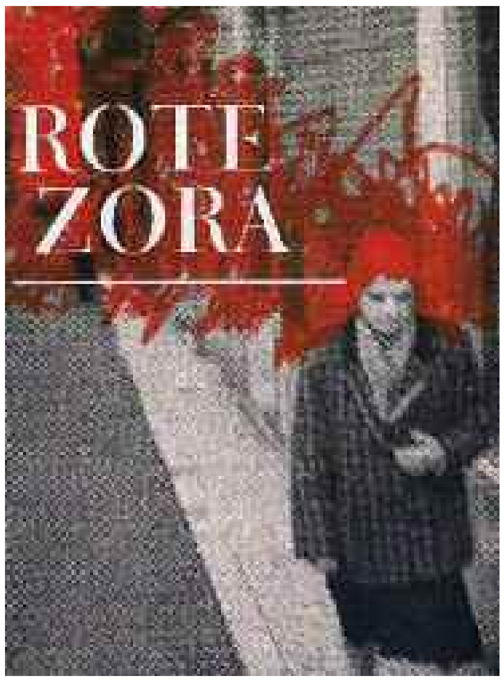
Al llibre es fa una anàlisi de l'economia global, de la guerra freda entre el bloc soviètic i l'occidental i el paper actiu com a potència imperialista que jugava Alemanya, un examen necessari per entendre quins són els punts febles d'un sistema que es vol atacar des de tots els flancs, des d'una perspectiva feminista sí, però sobretot entenent la lluita armada com a una via necessària més dins de la lluita de classes que clarament es desenvolupa en la societat de l'època o l'actual.

És impossible separar les accions de Rote Zora, de les lluites que es donaven a Alemanya en aquell moment, des dels atacs contra advocats i empresaris responsables de l'explotació sexual i laboral de les dones a Filipines i Alemanya, als atacs contra el Col·legi de Metges i personalitats antiavortistes, o als responsables de l'experimentació mèdica sobre el cos de la dona.

Cal no quedar-se amb allò espectacular de tot plegat, cal no caure en la part superficial d'aquestes accions i entendre que no es tracten de mers fets puntuals, en un moment en què una gran part del moviment feminista es va institucionalitzar.

Aquest llibre és un crit per a recuperar la radicalitat en les nostres accions i crítiques, de cercar l'arrel dels problemes d'aquest món, d'entendre d'on venen les concessions del patriarcat i de l'estat cap a les dones, que aquestes concessions aconseguides mitjançant la lluita no ens facin caure en la passivitat i la comoditat, sinó que ens empenyin cap a la lluita per l'alliberament social.

Biblioteca Social Mateo Morral, Ateneu LLibertari de Sants. Xarca de Biblitoeques Socials.

BURXANT ELS BYTES

SomSants, la xarxa social del barri

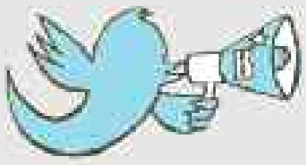
SomSants és una xarxa social per al barri de Sants. Una eina web de comunicació oberta, creada amb programari lliure i gestionada de molt a prop, per nosaltres, per tu. L'ús és semblant a Twitter; pots enviar missatges breus explicant què estàs fent, contestar altres missatges, citar reunions i esdeveniments, compartir fitxers i enllaços, etc.

SomSants neix de l'observació que les llistes de correu que normalment fem servir no promouen la difusió ni conviden a la participació: el que es desenvolupa a cada grup queda aïllat de la feina que es fa en els altres. Una xarxa social com SomSants és un complement natural de les llistes de correu, ja que presenta la informació en un format accessible per a tothom, fent que els missatges arribin més lluny, enriquint i potenciant el teixit associatiu, col·laboratiu i social del barri i evitant, a més a més, convertir les nostres dades en mercaderia a les mans de xarxes comercials com ara Facebook, Twitter o Tuenti.

Entra-hi ara i dóna un cop d'ull al que es mou pel barri! No cal registrar-s'hi per poder llegir la informació, però si ho fas en podràs publicar, subscriure't a les actualitzacions d'altres, treballar en grup, enviar missatges privats, etc. Uneix-t'hi!!

SomSants

«Les retallades de BTV fan perillar 30 anys de televisions de districtes».

@AgusGiralt

POESIA

Nou poemes

«Poques paraules surten
de les boques en calma.
Els arbres del parc, sembla
que es perdin en llunyana
visió de vell gravat,
tot plena de màgica
dolçor que fa pensar
en velles enyorances.
Quan s'acosti la fosca,
les bruixes i les branques
s'aferraran com serps
en lluita de fantasmes.
Tancarem la finestra
i voltarem la flama.
El foc allargarà
ombres esvalotades.»

Enguany ja fa 100 anys del naixement de Bartomeu Rosselló-Pòrcel (Ciutat de Mallorca, 1913 – El Brull, Osona, 1938).

Qualsevol excusa és bona per recordar-lo.

Bartomeu Rosselló-Pòrcel a *Nou poemes*.

David Caño

RACÓ HISTÒRIC

El patrimoni santsenc en perill

La Viquipèdia defineix el patrimoni cultural com l'herència pròpia del passat, amb la qual un poble viu el present i el transmet a les generacions futures. El nostre patrimoni està format pels béns i pel valors culturals que ens ajuden a explicar els nostres orígens. A Sants el nostre patrimoni ens parla de l'antic poble de Santa Maria de Sants i de les seves masies. També ens parla del passat industrial del barri, de fàbriques, de cooperatives, d'ateneus. I tenim elements que ens parlen dels conflictes que van viure els nostres avis i àvies, com els refugis que van construir per tal de salvar-se dels bombardejos feixistes durant la Guerra Civil. Molts elements d'èpoques diferents, que malauradament es troben en perill. L'especulació, la deixadesa, el desconeixement o uns plans urbanístics que no tenen en compte això del patrimoni cultural són alguns dels perills.

Un dels elements dels quals ens en queden menys vestigis són les masies. Ens trobem amb la paradoxa que de ser un dels municipis del pla de Barcelona que tenia més masies actualment hem passat a ser un dels barris que en conserva menys rastre. L'any 2001 s'enderrocava una de les darreres al carrer Sugranyes, on hi havia el CSO La Malaherba. Exemples actuals que es troben en risc són la Petita Maria al carreró de López Catalan, que ha sigut enderrocada i només n'han deixat la façana, o Cal Bruixa, que podria ser enderrocada pel projecte de Can Batlló.

La cooperativa La Model del Segle XX.

Fa unes setmanes els diaris explicaven el tancament i l'expropiació de la discoteca Agapito, al carrer Violant d'Hongria. L'edifici està afectat per un projecte urbanístic que inclou tota l'illa de cases situada entre l'avinguda Madrid, Violant d'Hongria, Alcolea i Vallespir; un espai que en el futur s'ha de convertir en zona verda i viària. La dada que ningú ha donat és que aquest edifici era la Model del Segle XX, segurament la cooperativa més important de Sants. Un nou edifici que està en perill i que acabarà enrrunat si el veïns no hi diem res.

El darrer exemple és el dels refugis de la Guerra Civil que en molts casos han desaparegut en obres de pavimentació o de clavegueram sense que ningú hagi dit res, com l'entrada al refugi sota el carrer de Toledo o al carrer Juan Bravo. Actualment els refugis que es troben en una situació de perill són els que es troben sota el carrer Juan de Sada, un espai que està afectat per un pla urbanístic; els veïns estan intentant que el pla contempli el manteniment d'aquests refugis. No seria hora de defensar el que som i els edificis que ens ajuden a explicar-nos?

Agus Giralt

FOGONS DE TEMPORADA

Formatges artesans, valor i autenticitat

Ara és temps de menjar formatges artesans madurats i curats durant uns mesos en una cava (el lloc on els formatges evolucionen i on es desenvolupen els seus components aromàtics i de sabor que els caracteritzen).

Existeix el formatge de pastor, aquell que es fa en la perfecta simbiosi creada entre la llet que et proporciona un ramat propi i el formatge que s'elabora mitjançant procediments tradicionals, i el formatge artesà, aquell que s'elabora de la mateixa manera però on la llet és comprada a tercers. Aquests dos productes es diferencien del formatge elaborat mitjançant procediments industrials, aquells que estandaritzen gustos, formes i textures i que fan perdre riquesa i autenticitat a un producte que ens és propi i nostrat.

El formatge el feien els nostres avantpassats neolítics com a mètode per conservar i allargar la vida útil d'uns excedents de llet que obtenien deguda la recent domesticació de certes espècies animals. És per tots aquests motius que el consum de formatge artesà és una reivindicació i cada dia més una realitat present arreu. En la mesura del possible hem de ser conscients de com podem tancar el cercle consumint productes de proximitat, responsables amb el benestar animal, amb l'ecosistema on s'elaboren, amb les pràctiques utilitzades per al seu confeccionament i, en resum, en concordança amb un nou model de sistema agroeconòmic que ja no és només tendència sinó que està en boca, i mai millor dit, de molts consumidors cada dia més responsables i compromesos amb un canvi de paradigma que ens afecta a tots els nivells.

Amanida de carxofes amb formatge d'ovella de dos mesos de maduració.

INGREDIENTS

4 carxofes
100 g formatge d'ovella
Fulles d'enciam o escarola
8 nous
Oli d'oliva verge
Sal i pebre

ELABORACIÓ

En primer lloc netegeu el cor de les carxofes. Talleu el tronc a uns 3 cm del cor, elimineu la part superior de les fulles de la carxofa i procediu a repelar el cor i la part del tronc per eliminar-ne les fulles més dures. Podeu guardar els cors de carxofa en aigua amb uns troncs de julivert que us evitaran l'oxidació i l'enfosquiment. Talleu-los per la meitat, o a quarts si són molt grans. En una paella amb oli d'oliva, marqueu les carxofes a foc mitjà fins que esdevinguin cruixents. Abaixeu el foc, saleu i tapeu la paella perquè la carxofa s'acabi de coure. A part prepareu les fulles netes d'enciam en un bol, esmicoleu-hi les nous i ralleu-hi el formatge d'ovella. Acabeu l'amanida amb les carxofes, cruixents per fora i tendres per dins, i amaniu amb un bon raig d'oli d'oliva, sal i pebre. Que aprofiti!

Núria May Masnou

En moviment

EL RACÓ DEL CASAL

A Sants ho demanem en català

Pere

«I have a dream», o he tingut un somni, que és el mateix però en la nostra llengua. Sí, aquesta nit he somiat que em despertava, com sempre, amb la ràdio de fons. A les notícies brillaven per la seva absència debats estèrils sobre si érem 11 milions de persones que parlàvem català o que si Wert volia aplicar una llei espanyolitzadora anomenada LOMCE. Un cop al metro he obert un diari gratuït replet de publicitat i d'articles adulterats per comprovar que ja ningú de les illes hi escrivia en contra la política escolar, també espanyolitzadora, de José Ramón Bauzá. Més endavant entre un anunci de cosmètics i un de joguines, he comprovat que al català de la Franja ja no se l'anomenava aragonès occidental i que els 120.000 xiquets del País Valencià gaudien d'uns mestres i unes mestres que parlaven la seva llengua. Incrèdul he preguntat que què passava i un bon home del metro m'ha explicat que feia més d'un mes que la independència era un fet i que...

M'he despertat i el present de lluita m'ha passat com un llampec davant dels nassos. La CUP tenia tres cavalls de Troia dins del parlament del Principat, mentre que la història havia col·locat als unionistes del PP i Ciudadanos de bracet a la cambra. A les illes el 87% dels pares havien matriculat els nins en català i la multitudinària manifestació de Castelló no tant sols havia servit per commemorar les Normes del 32 que garantien l'ortografia catalana-valenciana sinó que continuaven reivindicant la lliure emissió de Televisió de Catalunya al País Valencià.

Mentre totes aquestes lluites succeïen, aquí, al Casal Independentista Jaume Compte, l'Esquerra Independentista de Sants iniciava una nova campanya anomenada «A Sants ho demanem en català».

L'espurna de la solidaritat escalfa l'hivern

Inici de la manifestació davant La Model. **VÍCTOR OBREGÓN**

La flama contra l'existència de les presons recorre els diferents centres penitenciaris de la ciutat coincidint amb la commemoració de la mort de Pedro Álvarez i la situació d'Alfon, represaliat arrel del 14N

Pablo i la Sants

El passat 22 de desembre el col·lectiu de suport a presos i preses polítiques catalanes Rescat va organitzar diverses marxes de torxes arreu del territori per reclamar la llibertat de les preses polítiques catalanes, la Marina i la Lola, dues preses que resten a dos centres penitenciaris de França des de fa anys. A Barcelona la concentració va anar des de la Font de Canaletes fins a la plaça Sant Jaume on es va llegir un comunicat de suport i es feu una petita foguera amb les torxes encara enceses. A més, es va convocar una concentració el proper 23 de gener a les 11h a la Ciutat de la Justícia, ja que passada la marxa de l'Onze de Setembre de l'Esquerra Independentista que va acabar al fossar, aquells que varen sortir a parlar amb la fotografies de les dues preses esmentades han estat acusats d'enaltiment del terrorisme per l'Audiència Nacional.

MÉS FLAMA PER A TOTES LES PRESES

Com cada any el 31 de desembre es feu la marxa de torxes contra les presons que començà a Wad-Ras, la presó de dones de Barcelona, on es va esmorzar i es va fer una marxa pels voltants del centre penitenciari mentre s'escoltaven les veus de les preses agraint aquell gest i reclamant la seva llibertat, mentre des de fora els assistents cridaven mostres de suport i es recordava a Patricia Heras, víctima d'un muntatge policial. Després es feu un dinar a l'Ateneu Flor de Maig, es va anar fins al Centre d'Internament d'Estrangers de Zona Franca i la jornada culminà amb la marxa de torxes al voltant de la Model, on es llegí un comunicat mostrant el rebuig a les presons i el suport a totes aquelles persones preses que hi ha arreu. La flama de la solidaritat inundà per un dia els diferents centres penitenciaris de Barcelona mostrant una realitat amarga que no va acabar amb la dictadura de Franco, com molts recorden, sinó que actualment afecta més de 70.000 persones a l'Estat espanyol, molts més que en els últims anys del franquisme.

LLIBERTAT ALFON. PRES PER L'ÚLTIMA VAGA GENERAL

No cal anar gaire lluny per trobar-nos amb un nou cas d'aquesta repressió social basada en el sistema penitenciari. Aquest és el cas d'Alfon, el jove madrileny empresonat a Soto del Redurant gairebé dos mesos, i a l'espera de judici per la vaga general del 14N. Alliberat a data 9 de gener, després d'un recurs desestimat, ha estat reclòs sota excusa del possible risc de fuga en un règim FIES, el qual es basa en una sèrie de mesures que consisteixen en un aïllament complet de l'acusat i amb unes condicions més que precàries.

La situació de l'Alfon ha posat en alerta, de nou, a tots el moviments socials i el passat 28 de desembre es convocà una concentració a les portes de la Delegació del Govern per exigir la seva immediata posada en llibertat.

PEDRO ÁLVAREZ, NI OBLIT NI PERDÓ

Les mobilitzacions d'aquest darrer mes del 2012 no han parat i és que ara fa 20 anys d'aquell 15 de desembre en que Pedro Álvarez quasi fou atropellat a l'Hospitalet de Llobregat, per un vehicle que circulava a gran velocitat, fet que desencadenà una discussió amb el conductor que va ser resolta cruelment per aquest, disparant tres trets a Pedro els quals acabaren amb la seva vida. Dos dies després fou detingut, José Manuel S.F, agent del Cuerpo Nacional de Policía, com a pressumpte assassí del jove de la Verneda, després de la identificació de Yolanda, la xicota de Pedro.

Només sis dies després de la detenció i malgrat una sèrie d'irregularitats denunciades per la família de la víctima, el presumpte assassí va ser posat en llibertat. Tot i que la pressió social aconseguí que es reobrís el cas el 1997, l'Audiència Provincial de Barcelona va arxivar-lo tres anys més tard i, fins avui, no s'ha tornat a reobrir evidenciant un cas, entre d'altres, de la impunitat d'aquells qui es doten de poder enfront la resta de la població.

El 15 de desembre d'enguany commemorant aquest fet i recordant que d'aquí a poc el procés prescriurà i passarà a restar impune l'assassí. La família acompanyada per la Plataforma Pedro Álvarez, que integra familiars i amistats de Pedro, ha realitzat una ofrena floral i una manifestació a la tarda on s'hi va reunir diversa gent per tal de mostrar el rebuig cap a la impunitat policial i el màxim suport als qui ho han viscut de més a prop.

Espai Llibertari

La lluita continua

Acció Llibertària de Sants

Els últims anys de crisi hem vist com la pau social ha sigut trencada per multitud de lluites, en defensa de l'educació, la sanitat, contra la pujada del transport i la fira del mòbil, els desallotjaments, conflictes laborals, vagues generals i sectorials per citarne algunes. La valoració que algú podria extreure'n és que no han funcionat, quelcom hem fet malament, ja que ni s'han aturat les retallades als serveis públics ni les reformes laborals, ni les pensions ni res de res.

Molta gent pensa que les formes que utilitzem ja no són vàlides. Jo crec que ha canviat tot i res alhora, la mentalitat com a éssers humans no crec que hagi canviat gens, en aparença potser, però ben a dins les persones continuem tenint les mateixes inseguretats. Els motius pels quals la gent no surt a lluitar són els mateixos que pels que no sortien les generacions anteriors, i quan surt ho fa amb aspiracions semblants, seguretat, supervivència, ràbia, etc.

El problema no crec que estigui tant en les formes sinó en la visió de la lluita, avui en dia costa molt trobar lluites que es plantegin des d'un inici uns objectius abastables i unes tàctiques per assolir-los, i costa més encara veure com aquestes tàctiques es corresponen a una estratègia debatuda i portada a la pràctica a nivell global. Molt breument, saber on atacar, quan i com; saber que tota petita lluita que portem a terme s'insereix i es complementa amb la lluita de la resta. Que les vagues traspassin l'aïllament per empreses o sectors per exemple. Que les lluites en defensa de la sanitat, vagin acompanyades d'una crítica radical de la medicina occidental i es procurin estructures d'autogestió de la salut que ens permetin dur a terme en un futur lluites més fortes. De la generació d'aquest teixit social fort al marge de les institucions i de la pràctica i aprenentage de l'enfrontament amb l'estat i el capitalisme sortiran i podran avançar les lluites futures.

Aquesta és l'opinió personal d'una persona d'Acció Llibertària de Sants, no té per que ser compartida per tot el col·lectiu.

Ojo con tu ojo: campanya de denúncia per l'última víctima de les bales de goma dels Mossos

El passat 22 de novembre una manifestació recorria els carrers de Barcelona per denunciar l'existència de les bales de goma i les actuacions policials arrel de la situació de l'Ester Quintana, l'última víctima de les bales de goma utilitzades pels Mossos d'Esquadra.

Pancarta de la manifestació del 22N a plaça Sant Jaume. **OJO CON TU OJO**

Joni

L'Ester va pretendre participar a la manifestació anticapitalista el dia de la vaga general però la columna a la qual participava, la de Sant Martí, va arribar al Passeig de Gràcia quan la multitudinària assistència de gent havia provocat que les dues convocatòries realitzades es barregessin i, simplement, va romandre al carrer gaudint del final de la jornada reivindicativa. Quan amb els companys va decidir tornar al barri va ser, ja, massa tard.

TRÀGIC FINAL D'UN DIA DE VAGA EN MANS ELS COSSOS POLICIALS

Els integrants de la Brigada Mòbil havien iniciat una espectacular operació, sense cap ni peus, motivada tan sols pel seu afany de protagonisme i per la intenció de provocar el pànic entre els manifestants, i el centre de la ciutat era una gran àrea de caça, on les preses eren els ciutadans que encerclats pel dispositiu policial no trobaven la manera de sortir-ne. La zona escollida per l'acció, delimitada pel Passeig de Sant Joan, la Rambla de Catalunya, el carrer Consell de Cent i el Passeig Isabel II, va provocar que milers de ciutadans, de tots els sexes, edats i filiacions polítiques possibles, es trobessin atrapats i sense facilitat de fugida. Poc abans de les nou, al Passeig de Gràcia entre Plaça Catalunya i Gran Via, l'Ester i els seus companys es veien encerclats i en sortir corrent per intentar guarir-se un projectil impactava a tota velocitat a la part esquerra de la cara de l'Ester, destrossant-li l'ull, el pòmul i la mandíbula.

La majoria dels seus amics vàrem trigar al voltant d'un dia en assabentar-nos del que havia succeït però conscients, pel fet de conèixer la personalitat de l'Ester, que l'agressió havia estat completament gratuïta, vàrem començar a mobilitzar-nos per intentar no deixar impune aquesta brutal i salvatge agressió.

Contactar amb els advocats que la plataforma antirepressiva Rereguarda havia posat al servei de la ciutadania va ser fàcil, igual que fer-ho amb Stop Bales de Goma, el grup d'afectats per aquest tipus d'agressions policials que porten anys dinamitzant la resposta. Fins que no t'afecten personalment de manera directa o indirecta aquest tipus de fets és difícil valorar la importància de la tasca que aquests grups desenvolupen desinteressadament.

LA RESPOSTA SOCIAL

Tres dies desprès convocàvem una assemblea oberta a l'Ateneu La Flor de Maig per tal d'organitzar la resposta i explicar a tots els amics i amigues, i a tothom que ho volgués conèixer de primera mà, la situació de l'Ester. La resposta va ser inesperada, l'afluència de persones preocupades pels fets va dificultar l'organització davant la nostra inexperiència, però al mateix temps ens va deixar clar que l'Ester no estava sola i que la voluntat general era fer visible el greu problema que patim a Barcelona deguda la impunitat dels membres d'aquest cos del Mossos d'Esquadra.

"OJO CON TU OJO"

L'endemà, en una reunió al barri entre els amics més propers a l'Ester algú proposava fer una campanya visualment atractiva pels mitjans de comunicació exterioritzant la realitat i fent que tots els ciutadans poguessin introduir-se momentàniament a la pell de l'Ester amb el senzill acte de posar-se un pedaç negre a l'ull esquerre. Tots som Ester, a qualsevol persona li pot passar el que li ha succeït a ella, no fa falta ni tan sols acudir a una manifestació, pot ser sortint d'un bar, baixant d'un taxi, anant a casa d'uns amics... En aquella mateixa reunió es va acceptar el nom de la campanya, un expeditiu "Ojo con tu ojo". La marxa de la campanya més o menys ja la deveu conèixer: milers i milers de persones, ciutadans anònims, famílies senceres, grups d'educadors, públic d'espectacles diversos, treballadors de centres d'assistència primària, etc.

Totes les edats, tots els sexes, totes les condicions socials... Tots ells s'han solidaritzat amb l'Ester alhora que han demanat la prohibició de les bales de goma i dels nous projectils emprats pels mossos, una onada popular que a les xarxes socials s'ha convertit en tsunami. I també gent pública, reconeguda massivament per la seva professió, artistes que s'han solidaritzat com a persones, com a éssers humans, i als quals hem pogut arribar, conscients de la importància que per als mitjans de comunicació té la seva imatge sense ull esquerre, gràcies al tarannà cultural que l'Ester desenvolupava des de la xarxa social i cultural al seu barri.

En nom de l'Ester: gràcies a totes! La solidaritat és la nostra força.

LA BORDETA MON AMOUR

Can Batlló: una de cal i una de sorra

Jordi Soler

Amb el Bloc Onze ja desplegant veles i escometent l'ampliació a la primera planta, la maquinària veïnal es prepara pel seu segon gran repte: l'ampliació dels espais i l'obertura del recinte. La reorganitzada Plataforma Can Batlló és pel barri estudia la creació de projectes socials, tant d'ús veïnal com d'economia cooperativa.

Simultàniament, la comissió d'estratègia dissenya els plans d'acció per aconseguir, tant nous espais (naus on encabir els nous projectes socials), com definir el disseny general del polígon i la seva interrelació amb el barri: obrir el frontal del carrer Constitució, connectar amb el carrer Parcerisas, incorporar la Pelleria i obrir espais que puguem convertir en horts urbans o en grans places per a gaudir dels veïns.

També la Plataforma acompanya i pressiona pel reallotjament dels veïns afectats i pel cobrament de les indemnitzacions als industrials que es desnonen. Malgrat les dificultats, tenim bones expectatives.

Però la paletada de sorra ve quan parlem del segon sector format, en gran part, per la nau central de Can Batlló. Existeix un preacord entre propietat i Generalitat que, pel que sembla, aquesta no firmarà, ja que no té ni intenció ni calés per posar-hi una conselleria. I això representa uns quants industrials entrampats sense cobrar la indemnització i tota una part del projecte aturada. L'alternativa és vendre's la nau central al millor postor i això per al veïnat no és de rebut: per al nostre barri, no és indiferent el que s'hi posi. Perquè si bé es tracta d'equipaments, no seria el mateix posar-hi un museu o un escorxador, una planta de tractament de residus o una universitat, un centre cultural o una caserna de la policia. Preparem-nos per una nova batalla.

CSA Can Vies

Solidaritat amb Can Vies

CSA Can Vies

Des del centre social hem iniciat l'any amb el "Concurs Agitatiu: Can Vies no es toca!" per donar ales a la creativitat de cadascú, per mostrar la solidaritat amb l'espai okupat i el rebuig a la demanda interposada per TMB.

El concurs consisteix que cada persona mostri la seva solidaritat mitjançant la creativitat agitativa, immortalitzant el moment amb una imatge. Des de Can Vies s'assegura l'anonimat i es promet que la imatge més original de la setmana es mostrarà a les diferents pagines i plataformes web.

Tindran una puntuació més alta les accions que assenyalin els culpables Transports Metropolitans de Barcelona, el districte i CiU.

Can Vies no es fa responsable dels danys personals i materials que pugui ocasionar la creativitat de cadascú. El concurs acabarà quan TMB retiri la demanda.

Des que ha començat el concurs agitatiu hem pogut veure mostres de solidaritat de formes diverses l'exhibició al minut sis amb trenta-sis segons una pancarta en solidaritat amb Can Vies, en un lip dub que companys de Durango han fet en solidaritat amb els presos i preses a Euskal Herria. Hem vist el Pare Noel del mercat mostrant una enganxina on s'hi podia llegir "Can Vies No es Toca!" Fins i tot el cèlebre personatge del Senyor dels anells Gollum s'ha mostrat solidari amb la situació de Can Vies. Una de les accions agitatives més espectacular ha estat l'enganxada coordinada amb altres barris als bicings de més de dues mil enganxines. L'última participació que hem pogut veure al concurs agitatiu han estat les clàssiques pintades en solidaritat a les parets del barri. Ja ho diuen que els clàssics sempre tornen.

Desprès d'aquesta primera allau de participacions esperem moltes més mostres de solidaritat. Podreu veure les bases del concurs i com fer arribar les imatges de les accions a la pàgina web canvies.org

Cultura

Sants acollirà un fons feminista, lgtbi i queer

El passat divendres 14 de desembre es va presentar a Malea, la teteria cooperativa del barri, el projecte del Fons documental Feminista / LGBTI i queer.

Silvia Alberich
Sants

Aquest projecte sorgeix de la iniciativa d'un grup de veïnes que es proposa anar bastint un fons de referència pel que fa a continguts relacionats amb els feminismes, les sexualitats, els moviments LGTBI i la teoria queer.

L'objectiu és difondre coneixement i producció teòrica al voltant d'aquestes temàtiques, afavorint la reflexió i la transformació social, alhora que aglutinar material produït per col·lectius i moviments vinculats a aquests camps i que sovint es queda atrapat en àmbits de circulació reduïts. A més, es vol fomentar espais de trobada, intercanvi i transmissió de coneixement, tot organitzant periòdicament presentacions de llibres, debats, cine-fòrums, etc. Per a tot això s'ha pensat que s'ubiqui en un espai de caràcter veïnal i autogestionat, com és la Biblioteca Popular Josep Pons, a Can Batlló.

L'interès per la temàtica del fons va quedar palesa en l'elevada assistència a l'acte: molta gent va respondre entusiasta a la invitació de trobar-se per analitzar el món des de l'altre cantó i construir indrets habitables en què no existeixi un dret d'admissió reservat a «l'home-blanc-hetero-guapo-casat-amb dos fills-amb papers-que torna a casa per Nadal».

VÍDEOS, POESIA I CONTES PER DONAR A CONÈIXER EL NOU FONS

Durant la presentació es van projectar diversos vídeos d'autoproducció com ara "Tres passes ben senzilles", de Feministes Indignades, convocant a manifestar-se el passat 8 de març; el *Manifiesto gordx* en què s'insta a destruir el closet de les talles; la sàtira rapera "Reivindicando GML", en resposta a un atac masclista internàutic dirigit a activistes feministes; o "Ni tik ni tok" sobre la potència de les estratègies feministes i col·lectives d'autodefensa. També es van visionar fragments del documental "Ocaña, retrato intermitente", sobre la vida del pintor a la Barcelona de la Transició.

A més, la presentació va comptar amb una secció literària en què es llegí la poesia "Cuidado", de Txus García, del poemari *Poesía para niñas bien*, el conte "La talla 50" d'Andrea Nunes —que ens ensenya la importància d'aprendre a despullar-se— versos activistes de P. Karina Vergara i vibrants poemes de Rimbaud i Alejandra Pizarnik.

Tot plegat, un vespre ple de color que va ser força aplaudit pel públic i que va tenir com a colofó final la primera donació per al fons, realitzada per la gent del *Brot Bord*: 10 números de *L'accent Bord*, i dos exemplars d'un recull de relats antipatriarcals.

Cartell de la presentació a la teteria Malea. Els documents s'ubicaran a la Biblioteca Popular Josep Pons de Can Batlló. **FONS DOCUMENTAL FEMINISTA / LGTBI / QUEER**

Febrer Llibetari 2013 amb més col·lectius

Com cada any des de ja en fa set, el proper mes de febrer, diferents col·lectius anarquistes dels nostres barris organitzen unes jornades amb el nom de Febrer Llibertari.

Oriol Rigola
Sants

Les activitats són molt diverses: l'animació infantil a càrrec del grup Mimulus —format per mestres que es dediquen a fer danses, cançons, tallers i jocs—, una fira de distribuïdores al carrer, xerrades sobre la F2 (Fàbrica de guerra de Can Batlló) o entorn la crisi sistèmica del capitalisme que patim. També hi hauran debats entorn "El plaer com a deure capitalista", "Les retallades als serveis públics" o una "Jornada contra l'atur", presentacions de llibres com *La memoria del fuego*, *La ética de Kropotkin* o *La revolución de los comités* —amb la presència dels autors i/o editors—, cinema a l'entorn de la temàtica de les presons, sopadors populars, una ruta per la història obrera del barri i una festa amb karaoke, entre d'altres.

A aquestes activitats és possible que se n'hi sumin d'altres que encara estarien per confirmar. Però totes hi seran a la web de Febrer Llibertari i en els cartells que es faran per anunciar les activitats i que es distribuiran a diversos espais de Sants.

El Febrer Llibertari té com a objectiu central defendre i difondre la idea llibertària a Sants mitjançant activitats i formats diversos, així com establir nexes de treball entre els col·lectius i persones que tenen aquesta afinitat ideològica.

Enguany, l'organització compta amb noves incorporacions de col·lectius, com són Etcètera, Acció Llibertària de Sants i el nucli local de la CNT; que es sumen a les veteranes Ateneu Llibertari de Sants, Espai Obert, Negres Tempestes, La Ciutat Invisible i Ateneu Llibertari de Poble Sec.

agenda al web :
febrerllibertari.sants.org

Cooperes o competeixes

Col.laborem amb el mercat social català

Elba Mansilla

Si al mes de novembre la Xarxa d'Economia Solidària (XES) va organitzar la primera Fira d'Economia Social de Catalunya, aquest mes de desembre ha volgut donar continuïtat a aquest espai posant en funcionament el projecte del mercat social català, que podeu conèixer visitant el web www.mercatecosol.cat.

El mercat social vol ser una plataforma que doni visibilitat a les cooperatives i entitats que conformen la XES, i que alhora faci accessibles els productes i serveis que aquestes entitats ofereixen. Els objectius de fons són diversos: consolidar econòmicament els productors solidaris, fer créixer el consum responsable, i reforçar les relacions comunitàries dins del sector, i entre consumidors i productors. I les seves aspiracions són fer de l'economia social un sector cada cop més autosuficient i autònom vers la capitalista; afavorir l'economia real i de proximitat, aquella impulsada per les petites i mitjanes empreses que aposten per una producció responsable i al servei de les persones. Una economia democràtica, equitativa i respectuosa amb el medi ambient i social.

Una de les eines que s'han posat en marxa des de la XES és la moneda social catalana, l'Ecosol, que ha de servir com a instrument per a l'articulació econòmica. Les cooperatives i entitats membres de la xarxa ja estan fent servir aquesta moneda en les relacions comercials que fan entre elles, i ara han volgut estendre'n l'ús al públic general. I aquest ha estat l'objectiu de la campanya "Regala Ecosols" que s'ha posat en funcionament durant la campanya de Nadal. Un parell d'entitats de Sants

col·laboren amb la campanya: el Setmanari de Comunicació *La Directa* permet pagar la subscripció anual, i la cooperativa La ciuat invisible ha incorporat llibres i samarretes al catàleg on-line del mercat social.

La XES, a més, ha fet coincidir l'entrada en funcionament del web i la campanya amb el lliurament de certificats de l'economia social a les diferents entitats que van participar al Balanç Social. Un certificat que possibilita que el públic general conegui i identifiqui les entitats i cooperatives de treball, consum, serveis i estalvi que treballen activament per assolir noves fites per a la creació i extensió d'uns circuits socials i econòmics basats en la responsabilitat, l'horitzontalitat i la solidaritat.

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?
En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardarmar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Vaga general del 29M. **JULI GARZÓN**

Repressió a l'ordre del dia

Des del 2007 el sistema capitalista ha tingut una de les majors crisis cícliques inherent al seu propi funcionament on tota una sèrie de reformes, retallades, protestes i diversos esdeveniments han marcat el transcurs de les nostres vides, les dels i les oprimides.

Laura
Sants

Els rics, els polítics i els banquers de torn, han legitimitat tota una sèrie de mesures inhumanes amb el pretext del bé comú, impulsant la gran majoria de la població al límit de l'incert sense tenir el coneixement de què passarà demà i amb la por que marca cada pas i cada acció en la quotidianitat. Però malgrat la por i la incertesa, en aquests darrers anys milers de persones han sortit al carrer per protestar contra les injustícies que patim cada dia.

ON S'INSTAURA LA REPRESSIÓ

Diferents vagues generals van començar a ser convocades (29S, 27G, 29M, 14N), el moviment a les places i carrers conegut com a 15M van desencadenar un major moviment polític als barris (derivant, posteriorment, a una tendència, ritme o objectius diferents en cada cas), el moviment de suport a les i els desnonats va tenir major impuls, igual que la creació d'assemblees de treballadors i treballadores per fer front a la nova situació. No tot ha estat fàcil; discrepàncies i diferents interessos polítics han marcat la línia de tot el procés. En tot cas, aquests són alguns exemples que trobem com a resposta de la nova etapa econòmica i social que estem vivint.

RECURSOS REPRESSIUS

Històricament, quan el qüestionament del sistema pren força i les protestes comencen a extendre's, també l'estat fa ús dels seus mecanismes per intentar sufocar qualsevol amenaça que el pugui fer trontollar. Els mecanismes de control social que té a l'abast són suficientment complexes per poder dur a terme un perfeccionament constant i una reformulació en sintonia amb el ritme de lluita al carrer.

Dins tot l'amalgama de mecanismes i estratègies, trobem des del perfeccionament de les proves policials, l'endurmiment de les penes, l'augment de les mesures preventives, la contundència en la dissolució de les manifestacions (pilotes de goma llançades indiscriminadament, gasos lacrimògens, etc.), entre d'altres. Un mecanisme important es basa en la intencionalitat de manipular la massa popular en contra de tots aquells incidents que titllen de violents per difuminar els verdaders responsables de la violència fent creure que resoldrem el conflicte social amb mecanismes superficials (reformes parlamentàries, legislatives, processos de delegació, etc.) que eviten la veritable causa del conflicte.

Un dels seus recursos és l'augment de la repressió i diferents ràtzies que es duen a terme per impregnar de por a la població, intentant dividir-la i paralitzar-la. La batuda repressiva que va tenir lloc després dels fets del Parlament del 15J n'és un exemple: espectacularment els cossos repressius de l'estat van detenir a més de 20 persones acusades d'un pressumpte delicte: intentar interrompre el circ polític d'aquell dia al Parlament.

NOVES FORMES DE CONTROL

L'extensió de l'ús tecnològic de mètodes que de forma comuna s'associava per aconseguir proves d'un altre tipus de perfil polític i l'ús massiu de les webs 2.0 per aconseguir proves incriminatòries per molts dels actuals imputats són més mesures de control. Mesures que trobem als atestats d'algunes persones detingudes pels fets de la vaga del 29M. L'elaboració de proves comparatives amb perfils biomètrics, correlació de peces de roba en diferents fotografies (l'excusa per realitzar registres a domicilis de les persones imputades) i la demanda judicial de comprovació de localitzacions a través de telèfons mòbils són alguns dels recursos que han pogut fer ús els cossos que desenvolupen les tasques d'investigació policial.

Una altra de les eines que han incorporat ha estat la polèmica web de col·laboració ciutadana impulsada pel departament d'Interior (amb l'objectiu de convertir a les persones en delatores i còmplices de la repressió).

Un altre element que apareix com a novetat en aquests darrers processos és la quantitat d'imatges que figuren en els atestats no provinents de professionals (policia d'investigació), sinó de particulars que realitzen amb tota temeritat la gravació de certes imatges que s'usen per incriminar, després, a altra gent (l'ús dels telèfons intel·ligents o vídeos penjats al Youtube han format part, conscient o inconscientment, de tot aquest entramat).

JUSTIFICACIÓ DE L'ESTAT

L'estat, paral·lelament, s'ha volgut legitimar des de diverses perspectives per justificar tota aquesta repressió. D'una banda, fent ús dels mitjans de comunicació (ja coneguts com a 4rt poder) per provocar, condicionar i manipular l'opinió pública. D'altra banda, la vinculació dels disturbis provocats en protestes polítiques amb aldarulls aliens a aquest tipus de context (partits de futbol, etc) és una estratègia de despolitizació dels actes i de les protestes.

Una altra manera de legitimització ha estat la modificació de la llei, introduint reformes al Codi Penal, augmentant la punibilitat d'actes de desobediència civil, obrint camí per castigar qualsevol tipus de movilitzacions (siguin passives, de desobediència civil, etc.).

A TALL DE CONCLUSIÓ

Les protestes segueixen i la repressió també. Més de cent persones a l'espera de judici per la penúltima vaga general, més d'una vintena per l'acció contra l'acció del Parlament, diverses persones mutilades a causa de les pilotes de goma, una persona empresonada a Madrid per la darrera vaga general del 14N, diferents persones encausades per anteriors protestes i vagues.

Davant d'això cal que no oblidem i que no ens rendim evitant que la por ens paralitzi. La lluita és un camí llarg i dur, però digne i necessari.

Es fomenta el vehicle privat..

L'aAjuntament segueix regalant l'àrea verda d'aparcament i afavorint l'ús de la moto, amb aparcament gratuït sobre tot tipus de voreres.

...i s'enfonsa el transport públic

El transport públic continua amb el mateix cicle viciós de finançament i no canvien la política: l'augment tarifari és notícia esperada.

SOLIDARITAT

L'excusa del precinte

En els últims dos mesos el districte de Sants-Montjuïc ha posat en marxa una nova estratègia per forçar el desallotjament encobert de Can vies sota l'amenaça de precintar-lo. S'han rebut dues cartes en les que es comunicava que si es feia l'activitat prevista per aquella nit es precintaria el centre social, ja que no té les llicències corresponents. Una datava del 16 de novembre, l'altra del 21 de desembre, quan arribarà la del gener?

El que s'ha demostrat davant aquesta excusa és el suport popular que té Can Vies al barri i a la ciutat. Les dues manifestacions que s'han convocat amb poques hores d'antelació han estat un èxit de participació.

La moda del precinte va més enllà dels límits del barri, com ha passat amb el desallotjament del Casal Popular de Joves de Lleida, per exemple. El 7 de desembre la Guàrdia Urbana de Lleida va precintar aquest casal a través d'un procediment exprés que no només va permetre precintar una part de l'edifici al·legant manca de llicència d'activitats, sinó que va aconseguir el beneplàcit del jutge per fer efectiu el desallotjament.

Xarxa d'Intercanvi de Sants

A continuació oferim un llistat de les últimes demandes realitzades a través de la Xarxa d'Intercanvi de Sants (la XIS). Si esteu interessats/des en algun dels anuncis, o simplement voleu formar part de la xarxa i així rebre totes les ofertes podeu fer-ho.

Escriviu-nos o sol.liciteu l'adhesió a: intercanvisants@gmail.com

BUSCO

REF. B-Desembre 01: busco tres llibres en català del Harry Potter:

- ***L'ordre del Fènix.***
- ***El misteri del príncep.***
- ***Les relíquies de la mort.***

OFEREIXO

REF. O-Desembre 01: trona Chicco Polly .

REF. O-Desembre 02: ja no em podré fer càrrec del gos llaurador perquè el seu darrer amo ja és a la llar d'avis definitivament. Necessito trobar una llar on tingui *carinyo* i espai per córrer.

INTERCANVIO

REF I-Desembre 01:

BUSCO: Una olla a pressió; un assecador de cabells i algú disposat a fer feines d'electricitat.

OFEREIXO: 2 canelobres de llautó; una serra elèctrica per llenya petita; 2 torres per CD petites (per uns 20 CD); un televisor de tub de mida mitjana; càmera de fotos digital; càmera de fotos digital amb funda per fer fotos sota l'aigua; 4 potes Ikea per fixar a un tauló; un cavallet plegable; bongos de ceràmica marroquins.

Gener de 2013

la Burxa

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dimarts al vespre al CSA Can Vies
(Carrer Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@gmail.com
Plana web: www.laburxa.cat

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Acció Llibertària de Sants, Sílvia Alberich, Amadeus, Àngel Bravo, Assemblea de Can Vies, Ia Bonet, Pol Casas, Ivet Eroles, Mercè Esteban, Agus Giralt, Elba Mansilla, Dani Martínez, Núria May Masnou, Gemma Parera, Pablo, Marc Rude, Víctor Obregón, Xarxa d'Intercanvi de Sants, Xarxa de Biblioteques Socials, Vinyet Farrés, Albert Sanjuan, Bernat Costa, Miquel Costa, Montse Puig, SomSants, Agus Giralt, David Caño, Gus, Fons Feminista LTGBIQ, Oriol Rigola, Juli Garzón, Casal Independentista de Sants, Joni, Ojo con tu ojo, Laura, Jordi Soler.

SERGI FERNÁNDEZ

COPROPIETARI DEL FO-BAR I DE LA TETA DE MONJA DE LA PLAÇA D'OSCA

«La plaça s'ha plantat»

Sergi Fernández davant del Fo-Bar, un dels seus establiments de la Plaça d'Osca. **ÀNGEL BRAVO ALMIRALL**

No hi ha terrasses a la plaça Osca?! Us preguntareu per què. Així comença el breu informe explicatiu que els propietaris dels vuit locals amb terrassa de la plaça Osca, l'antiga plaça del mercat, han enganxat a la porta dels seus establiments. Un d'ells és en Sergi Fernández, copropietari dos establiments, el primer a introduir les terrasses a la plaça, qui explica a LA BURXA els motius d'aquesta decisió conjunta de retirar totes les taules des de l'1 de gener. Denuncia imposicions administratives que generen incertesa als negocis, i obliguen a desdibuixar el panorama habitual de la plaça i dificulten allò que ja és prou difícil de veure: fer vida als espais comuns del nostre barri.

Àngel Bravo Almirall
Sants

Per què a la plaça d'Osca no hi ha terrasses?
A mitjan novembre rebem la carta habitual de l'ajuntament per efectuar el pagament anual dels permisos de terrassa, però aquest cop amb una sèrie de condicions per renovar-les, i amb data límit 1 de desembre. En aquesta carta ens demanen, als vuit locals que tenim terrassa, reduir dues taules per local, és a dir, passar de sis a quatre taules. La raó que argumenten és que no podem ocupar més d'un cinc per cent de la via pública. Així doncs exigeixen limitar la plaça d'Osca a un total de 48 taules, que, curiosament, és el mateix número de taules que hi havia ara. El que passa és que ara l'ajuntament deixa entrar tres locals nous i encara reserven espai per una altra terrassa.

Així doncs, seríem 11 locals a 4 taules per local, i amb la reserva d'un altre possible nou local, sumaríem les 48. A tot això, cal dir que l'administració està actuant sense limitar les llicències, és a dir, que si entressin més locals, s'hauria de dur a terme un sorteig amb què es determinarien els locals amb terrassa. És a dir, que si per exemple l'any que ve concedissin tres llicències més, dos dels locals ens hauríem de quedar sense terrassa, i les multes d'incompliment són òbviament molt severes.

La reducció de taules és la darrera gota d'un got que ja anava ple d'altres queixes?
Cèrtament. A tot això l'hi hem d'afegir arrossegats problemes com el de l'horari que tenim, i és que ens fan recollir a les 22h entre setmana i a les 23h els caps de setmana, fet que impedeix, per exemple, que la gent es plantegi d'anar a sopar tranquil·lament a les terrasses de La Teta de Monja un dimarts. En segon lloc està la qüestió de la ubicació de les taules, molt allunyades dels locals, cosa que genera confusió als clients i que ens fa tenir una persona exclusivament per la terrassa, que, d'altra banda, amb la reducció de taules, és possible que no ens acabi sortint a compte. A més, apropar les taules no dificultaria la circulació ni el passeig dels veïns.

Com us vau iniciar tot aquest procés de protesta?
Parlant entre nosaltres. Volíem fer una associació però ens van dir que no podríem actuar perquè si bé ens podíem constituir al moment, no ens podiem inscriure al registre fins passats tres mesos, i això és massa tard, perquè el problema el tenim ara. Així que vam parlar entre nosaltres i vam optar per contactar amb un advocat, qui ens va proposar de sumar a la lluita els nous locals que encara no tenen terrassa. El que volem és continuar amb les sis taules per tothom. El que demanem, en aquest sentit, és l'elaboració d'un pla d'usos. I és que sense aquest pla, com estem ara, l'ajuntament pot fer cada any el que vulgui. Nosaltres simplement exigim una regulació consensuada entre negociants, veïns i ajuntament, per tal de tenir les regles del joc clares. Ara per ara, però, ens resulta molt més viable l'entesa amb els veïns que amb l'administració.

> **«Veig més difícil arribar a una entesa amb l'administració que amb el veïns»**

Fins a quin punt arriba a afectar la reducció de taules a les terrasses?
Darrere de tot això està la viabilitat econòmica del negoci. El més evident és que si no tenim terrassa hem d'acomiadar personal: hi ha un cambrer que el dediques exclusivament a la terrassa.

De fet, vam fer un estudi que concloïa afirmant que la reducció de 6 a 4 taules passa de proporcionar-nos beneficis a proporcionar-nos pèrdues. Per donar-te una dada concreta del Fo-Bar, aquesta primera setmana de gener hem fet 300 euros diaris menys de facturació respecte la setmana anterior.

I quins són els terminis que us marqueu ara mateix per mirar de resoldre la situació?
Segons el nostre advocat, l'administració disposa d'un màxim de tres mesos per respondre les nostres al·legacions. Per tant, el febrer. I com que de les administracions no ens podem fiar gaire, és previsible que apurin el termini per respondre'ns, ja que a més els va bé per generar divisió entre els locals. Clar, nosaltres potser no, però n'hi ha d'altres que sense terrassa, més que acomiadar, el que més probable és que hagin de tancar.

I què pot fer la gent santsenca per ajudar a resoldre aquesta incertesa a la plaça?
Parlàvem de recollir firmes, i és una opció que segurament no trigarem a posar en marxa, però es veu que si no ets veí directe de la plaça no té un efecte important. De tota manera, a nosaltres ens ajuda veure que hi ha força al darrere i que el veïnat comprèn la nostra situació. Per això hem enganxat els escrits als nostres locals, i també voldríem fer alguna pancarta per tal de generar més ressò.

No podem acceptar les condicions actuals i no podem abaixarnos constantment els pantalons. Sabem que tots junts tenim més força però la intranquil·litat és present. Així que hem decidit plantar-nos, i ara a veure què passa.

Vinyeta

Agenda

[DISSABTE 12 de gener]
19.30 | Xerrada i concert Gala Antirrepresiva.
[Lloc: Can Vies]

[DIUMENGE 13 de gener]
17.00 | Assemblea de Barri de Sants.
[Lloc: Can Vies]

[Tots els DILLUNS]
Teteria solidària. Els beneficis aniran destinats als represaliats per la vaga del 29M del barri.
[Lloc: Ateneu LLibertari de Sants]

[DIMECRES 17 de gener]
19.00 | Presentació del llibre d' autodefensa per a dones *¿Estás segura?* amb l'autora Karin Konkle
[Lloc: La ciutat invisible]

[DISABTE 19 de gener]
19.00 | Xerrada-taller sobre l'orgasme prostàtic Cal inscripció.
[Lloc: La ciutat invisible]

[DIMECRES 23 de gener]
19.00 | Presentació del llibre *Cultura libre digital* amb l'autora Simona Levi. [Lloc: La ciutat invisible]

[DIVENDRES 25 de gener]
21.30 | Música i lletres: lectura de poemes d'autors catalans amb acompanyament musical
[Lloc: Bar del Bloc 11 de Can Batlló]

[DISSABTE 26 de gener]
21.30 | Club de lectura: *Un árbol. Una roca. Una nube, La balada del café triste* i *El dilema doméstico*, de Carson McCullers
[Lloc: Biblioteca Popular Josep Pons; Organitza: Can Batlló]

[DIVENDRES 1 de febrer]
19.00 | Presentació del llibre i projecte *Punk en cuba.*
[Lloc: La ciutat invisible]

[A determinar]
12.00 | Taller de pancartes.
[Lloc: Vestíbul de l'Hospital Clínic; Org: Tancada Clínic. Podeu fer-ne seguiment a http://doodle.com/849wabpupk4eiedt]